

[Ømann.]

sammen, så det er en mærkværdig helhedsdebat, vi her kan holde om disse ting. Det betegner værdien af debatten, det afslører, at det, vi her er ude på, er gætteri eller heksekunst.

Men som sagt, regeringen har det jo let. Den har kun ét økonomisk virkemiddel på klaviaturet: skattestramning. Det har været brugt uafladelig, siden den trådte til, og opfindsomheden har så sandelig ikke bredt sig.

Jeg tror, det var på tide at overveje, hvilke økonomiske virkninger en sådan stramning vil have lige i denne situation. Hvordan vil en skattestramning slå ind på omkostningerne? Hvordan vil en skattestramning slå ind på lønfastsættelsen og lønglidningen? Er denne stramning i dette hellige øjeblik mon et passende oplæg til de overenskomstforhandlinger, der skal tage deres begyndelse i efteråret? Jeg tror, at vi er kommet op i et skatteiniveau, hvor man ved at lave økonomisk politik over skatterne i vidt omfang opnår virkninger, man aldeles ikke tilsigter, at skatterne, de forhøjede skatter, kort sagt har deres store andel i inflationen.

Jeg har aldrig talt imod høje skatter fra denne talerstol, hvis skatterne skulle gå til offentlige foranstaltninger, som vitterligt kunne udføres bedre og billigere af samfundet end af private, men jeg vil dog sige, at mit parti, socialistisk folkeparti, i regeringens sted ville føre en politik, der ikke ville fremkalde behov for denne enorme skatteudskrivning. Vi ville have valgt en anden vej, en vej, der direkte havde fremmet eksport og opsparing, og som havde taget midlerne til en økonomisk sanering fra de kilder, der rinder så rigeligt til skade for valutabalancen: skattesnyderiet, spekulationen, værdistigninger på jord og fast kapital, gennem sanering af fradragsreglerne, hånd i hanke med pengekapitalens anvendelse til investeringsformål, en samfundsdirigeret lånepolitik. Men hvis man nu skal forestille sig, at man har regeringens snævre sko på, ja, så tror jeg da nok, at regeringen har brug for alt, hvad den kan skrabe sammen ad finanspolitisk vej. Og så må vi altså alle bøje nakken og betale, så længe man vil nyde denne luksus at have denne regering som forvalter af alvorligere økonomiske affærer her i landet.

Min konklusion kan kun blive den, at det af regeringen, med den samlede pakke, som vi diskuterer her i dag, tilsigtede skatteiniveau er aldeles uforsvarligt og også uundværendigt set ud fra en objektiv betragtning, set ud fra en anden økonomisk politiksbetragtning. For denne regering vil jeg indrømme, at det derimod er aldeles nødvendigt, for den kan ikke andet.

Sigsgaard: VS er ikke tilhænger af den nuværende skala. Vi mener, at de små indkomster betaler for meget og de store for lidt for nu at sige det lidt enkelt, og vi har markeret denne utilfredshed gennem ændringsforslag i det sidste par år. Vi har både foreslået en mere progressiv skala — nu vil man altså gøre den mindre progressiv, som det lige er beskrevet — og et større bundfradrag.

En udskrivningsprocent på 91 er alt for høj. Under debatten om skattesnyderiet for nogle dage siden erkendte alle partier, at snyderiet kan bekæmpes, og at det skal bekæmpes; det sagde man fra alle sider. Hvis man nu kan tage alle disse partier alvorligt, og det vil jeg forsøge at gøre et øjeblik, kan vi vel regne med, at i hvert fald et par milliarder kroner af de mange milliarder kroner, der snydes for i skat, nu vil komme ind i kassen. Nu efter at alle partier har sagt, at der skal gøres op med dette skattesnyderi, og at det kan gøres, må det jo give nogle resultater, og lad os da forsigtigt regne med, at det giver et par milliarder kroner i kassen til næste år. Det vil betyde, at udskrivningsprocenten kan nedsættes med 12 pct. til 80. Nu indrømmer jeg, at man måske ikke har så forfærdelig megen grund til at tage partiernes forsikringer om en vældig indsats mod skattesnyderiet alvorligt, for hvis der havde været grund til det, hvis man altså ville have taget alvorligt fat på skattesnyderiet, ja, så havde vi vel fra finansministeren fået meddelelse om, at egentlig, på det nuværende grundlag, skulle udskrivningsprocenten være sådan og sådan, måske 91, men da man nu havde besluttet, at der skulle gøres en alvorlig indsats imod dette skattesnyderi, måtte man på forhånd skønne, at det ville indbringe så og så meget, og derfor kunne udskrivningsprocenten reduceres med så og så meget. Men det står der ingenting om, så vidt jeg ser, i finansministerens forslag, og